

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Obdo/97/2019
Identifikačné číslo spisu:	1011899993
Dátum vydania rozhodnutia:	11.12.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:1011899993.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Patria I., spol. s r.o., so sídlom Vápenická 8, 971 01 Prievidza, IČO: 30 223 563, zastúpeného Mgr. Jana Eibner, advokátka, so sídlom Sklenárova 1, 821 09 Bratislava - Ružinov, proti žalovanému: prom. filol. D. U., nar. XX. G. XXXX, bytom G., zastúpeného JUDr. Peter Škultéty, so sídlom Na vřšku 8, P. O. BOX 302, 814 99 Bratislava - Staré Mesto, o zaplatenie 5 181,85 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 20Cb/180/2002, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 14. júna 2018, č. k. 1Cob/68/2017-449, takto

rozhodol:

I. Dovolanie odmieta.

II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom zo 14. júna 2018, č. k. 1Cob/68/2017-449 potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava V (ďalej len „súd prvej inštancie“) z 22. septembra 2016, č. k. 20Cb/180/2002-403, ktorým súd prvej inštancie žalobu zamietol a priznal žalovanému právo na náhradu trov konania. Žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

1.1. V odôvodnení rozhodnutia aj s poukazom na svoje skoršie rozhodnutie - uznesenie z 2. apríla 2015, č. k. 1Cob/171/2013-363 uviedol, že je zrejmý právny záver konajúcich súdov vyplývajúci z ustanovenia § 440 ods. 2 Obchodného zákonníka, podľa ktorého nároky z väd v rozsahu, v ktorom mohli a mali byť vysporiadané ujmou vzniknutou vadným plnením, sú z náhrady škody vylúčené. Preto nie je možné požadovať z titulu náhrady škody reparáciu reklamovanej vady, ktorá je jedným z nárokov väd z tovaru. Z uvedeného dôvodu sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, v zmysle ktorého sa mal žalobca uspokojiť riadnym uplatnením väd diela a pokiaľ tak neurobil, nie je možné mu priznať plnenie titulom náhrady škody ako reparácie väd diela.

2. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dňa 14. novembra 2018 dovolanie, ktorým sa domáhal, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, a ktorého prípustnosť mala byť daná podľa § 420 písm. f/ C.s.p.

2.1. Namietanú vadu zmätočnosti videl dovolateľ v tom, že odvolací súd nedal špecifickú odpoveď na jeho kľúčovú argumentáciu, a to, že v odvolaní vytýkal nesprávnosť záveru súdu prvej inštancie, podľa ktorého nemal odstúpiť od zmluvy. Rovnako tak poukázal na to, že Obchodný zákonník pre odstúpenie od zmluvy neurčuje žiadne osobitné náležitosti, pričom v dovolaní podrobne rozoberal výklad jeho prejavu vôle. Žalobca zároveň namietal, že žalovaný nepoprel jeho skutkové tvrdenie o odstúpení od zmluvy, preto ho mali sudy považovať za nesporné s odkazom na znenie § 151 ods. 1 C.s.p.

3. Žalovaný vo vyjadrení z 3. mája 2019 navrhol dovolanie žalobcu odmietnuť.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“), ako súd dovolací [podľa § 35 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C.s.p.“)], po zistení, že dovolanie žalobca zastúpený advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.), dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C.s.p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

5. Vo vzťahu k tvrdenej nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu vo veci rozhodujúci senát dovolacieho súdu konštatuje, že predmetná námietka nezakladá prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ C.s.p. automaticky v každom jednom prípade, keď sa neúspešná strana nestotožní s rozhodnutím odvolacieho súdu (prípadne aj súdu prvej inštancie).

5.1. Naopak k posudzovaniu prípustnosti dovolania pri uplatnení námietky nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu treba pristupovať individuálne s prihliadnutím na konkrétnu rozhodovanú vec. Na mieste je tak reštriktívny prístup a rovnako tak platí, že nie je možné posudzovať odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu izolovane, ale v spojení s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie, keďže obidve rozhodnutia tvoria jeden celok. Uvedené platí osobitne v prípadoch, ak odvolací súd pri potvrdení rozhodnutia súdu prvej inštancie postupuje podľa § 387 ods. 2 C.s.p.

5.2. Prípustnosť dovolania na základe tvrdenej nepreskúmateľnosti rozhodnutia môže byť daná v prípadoch, ak odvolací súd nedostatočným odôvodnením svojho rozhodnutia znemožní strane v dovolaní uplatniť dovolací dôvod podľa § 432 C.s.p., t. j. namietat nesprávne právne posúdenie veci (rovnako aj 3Obdo/42/2019); ak odvolací súd uskutoční výklad právneho predpisu na zistený skutkový stav veci, ktorý je ústavne nesúladný, svojvoľný a bez presvedčivého a racionálneho logického odôvodnenia (viď aj 3Obdo/72/2016 a 3Obdo/10/2017), alebo ak sa odvolací súd nevysporiada so skutočnosťou, ktorá je kľúčová pre rozhodovaný spor a má podstatný vplyv na výsledok konania (viď aj 3Obdo/93/2019).

6. V rozhodovanom spore podľa názoru dovolacieho súdu nešlo o žiadnu z výnimiek uvedených vyššie, ktorá by mohla založiť prípustnosť dovolania.

6.1. Pre bližšie odôvodnenie predmetného záveru dovolací súd poukazuje na závery vyslovené v napadnutom rozsudku odvolacieho súdu, v rozsudku súdu prvej inštancie, ako aj v skoršom zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu, z ktorých plynie jednoznačný záver, že žalobca nebol oprávnený požadovať od žalovaného nárok na náhradu škody podľa § 373 a nasl. Obchodného zákonníka spôsobenej dodaním diela s vadami, nakoľko v prípade väd diela bol žalobca ako objednávateľ povinný uplatniť si u žalovaného ako zhotoviteľa nároky podľa § 560 a nasl. Obchodného zákonníka (v spojení s § 436 a § 437 Obchodného zákonníka). Ak objednávateľ predmetným spôsobom nepostupoval, nebolo možné obísť predmetnú špeciálnu úpravu o nárokoch z vadného dodania diela uplatnením nároku na náhradu škody podľa všeobecnej úpravy Obchodného zákonníka obsiahnutej v ustanoveniach § 373 a nasl.

6.2. Podľa dovolacieho súdu je vzhľadom na predmetnú argumentáciu súdov nižšej inštancie zrejmé, že na nej nemohlo zmeniť nič ani posúdenie, či žalobca svojim listom z 5. marca 2002 odstúpil alebo neodstúpil od časti zmluvy o dielo, nakoľko ani prípadné odstúpenie od zmluvy s odkazom na všeobecné ustanovenia Obchodného zákonníka nemohlo založiť nárok žalobcu na náhradu škody, pokiaľ nepostupoval spôsobom upraveným pre uplatňovanie nárokov z vadného dodania diela. Táto skutočnosť je pre rozhodnutie dovolacieho súdu významná, nakoľko právo na súdnu ochranu ako aj právo na spravodlivý proces sú právami výsledkovými, a záver o ich prípadnom porušení možno vyvodiť len na tom, či konanie ako celok (nie prípadná časť konania) bolo spravodlivé.

7. Obstať nemôže ani tvrdenie dovolateľa, že žalovaný nepoprel jeho skutkové tvrdenie o odstúpení od zmluvy, a preto túto skutočnosť mali mať sudy nižšej inštancie za nespornú.

7.1. Dovolací súd len v stručnosti poukazuje na to, že žalobca uviedol skutkové tvrdenie, že jeho list z 5. marca 2002 má predstavovať čiastočné odstúpenie od zmluvy, prvýkrát až vo vyjadrení z 24. novembra 2015 (t. j. po viac ako 13 rokoch sporu), teda v čase, keď žalovaný v spore dlhodobo spochybnil žalovaný nárok na náhradu škody, a keď z kasačného uznesenia odvolacieho súdu vyplynul záver o nedôvodnosti jeho nároku na náhradu škody.

8. Dovolací súd záverom len ako poznámku uvádza, že z obsahu dovolania vyplýva predovšetkým nespokojnosť žalobcu s právnymi závermi súdov nižšej inštancie. V prebiehajúcom spore pritom mohol dovolateľ uplatniť aj dovolací dôvod podľa § 432 C.s.p. (t. j. nesprávne právne posúdenie), keď mu k jeho uplatneniu okrem zvýšených kvalitatívnych požiadaviek na advokáta spisujúceho dovolanie uvedených v ustanovení § 432 ods. 2 C.s.p. nebránila žiadna iná skutočnosť. Preto je vylúčené, aby mohol dovolací súd v predmetnej veci skúmať prípadnú nesprávnosť vyslovených právnych záverov, s ktorými žalobca nesúhlasí.

9. Nakoľko konanie pred odvolacím súdom nebolo postihnuté namietanou vadou zmätočnosti uvedenou v ustanovení § 420 písm. f/ C.s.p., najvyšší súd dovolanie žalobcu odmietol podľa § 447 písm. c/ C.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

10. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C.s.p.).

11. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.